

Kedves Paragvári Times Olvasók!

Biztos hallottatok már az éjszaka az iskolában programról. Abban is biztos vagyok, hogy megfordult már a fejetekben az is, hogy milyen lehet az iskolában éjszaka? Vajon végig mernél futni a sötét folyosón? Nappal mindig rád szólnak a tanárok, hogy ne csináld...

Miután beadtuk az előzetes feladatot, amely novella írása (olvashattátok itt az újságban is) vagy álarc készítése volt, izgalommal vártuk, kapunk-e meghívót. A program előtti héten névre szólóan kaptunk meghívót, amelyen a részletes program mellett egy találós kérdés is volt. Ezt kellett megfejtenünk a programra való belépéshez, és bizony a szervező tanárok komolyan vették a belépési kódot. Azt hihetnénk, könnyű bejutni egy iskolába, de zárás után ez nehezebb feladatnak bizonyult.

Október 27-én, 18 órakor izgatottan léptünk be a suliba, vagyis csak a nagykapuig jutottunk. Első lépésként a találós kérdés megfejtését kellett megtalálnunk, és csak párosával léphettünk be. Izgatott volt mindenki, amíg vártunk az iskola előtt és csak kiszűrődő hangokat hallottunk.

A program első állomásának helyszíne a könyvtár volt, ez volt a bázis, világító tóklámpásokkal. Tanáraink itt vártak bennünket finomabbnál finomabb sütikkel és saját készítésű maszkjainkkal. Máté bácsi hangszeres kíséretére közösen énekeltük a meghívóban megadott dalt, melyet addigra már mindenki rongyosra gyakorolt (hiszen nem tudtuk, miért szerepelt a meghívónk).

Ezután a kutakodós játék következett, ami nagyon izgalmas volt! Telefonnal kezünkben rohangálhattunk szabadon az iskolában. Ha a feladatot nem teljesítettük időre, bizony alulmaradtunk a pontgyűjtésben... Márpedig ki ne akarna nyereségért pontokat gyűjteni? Sok érdekes kérdésre kellett válaszolnunk, amik a mindennapi iskolás életünk részét képezi, mégis elmegyünk mellette az épületben. Bár a tanárok felhívták a figyelmet, hogy ehhez a feladathoz minél lengébben legyünk, a víz patakokban folyt rólunk. Ezután pizzát vacsoráztunk, ami igen jól esett. A pizza mellé kapott kancsóknak meglepetés is várt bennünket, amire egyáltalán nem számítottunk, így volt egy kis sikongatás a vacsora egy pontján. Vicces volt. Vacs után az iskola olyan részét nézhettük meg, amit még sosem láttunk. Körbejártuk. Körülnéztünk. Izgatottak voltunk. Tanáraink pár érdekes információt is elárultak nekünk erről a helyről, de többet nem írhatok, mert titkosak az infók. Egy biztos, így még félelmetesebb lett. Jelentkezz te is majd, amikor nyolcadikos leszel erre a programra, hogy megnézhesd!

Ez után következett a bátorságpróba. Amiről nem tudtunk semmit. Vártunk a könyvtárban, amikor recsegő hangon megszólalt a sulirádió, és megismerhettünk egy történetet Para báról. Nem gondoltuk, hogy fontos infók hangzanak el, pedig azok nélkül nem lehetett végig csinálni a bátorságpróbát. A feladatok először könnyűek voltak, aztán egyre nehezebbek és félelmetesebbek lettek. Kintről semmi fény nem szűrődött be, teljes sötétség volt, az ég is borult volt ezen a napon. Szükség volt a bátorságunkra és az ügyességünkre is, hogy olyan módon láthassuk az iskolát, ahogy addig még sosem. Tanáraink ennek az állomásnak a végén is készültek számunkra apróbb ajándékokkal.

Az este végén közösen megnéztünk közösen egy filmet, polifoamokon, matracokon feküdve az egyik teremben. Kellően elfáradtunk, és jól éreztük magunk ezen a programon. Nagy élmény volt!

Ha felkeltetem az érdeklődésedet, ha szeretnél te is egy estét a suliban tölteni, nyolcadikosként vegyél részt ezen a programon is.

NE FÉLJETEK JELENTKEZNI!

Köszönjük tanárainknak a szervezést, az este sikerét: Bicsákné Luif Zsuzsanna, Csendes Máté, Földesi János, Földesi Jánosné, Gergáczy Gábor, Halmosiné Márkus Erika, Horváth Ágnes, Horváth Mirtill, Horváth Nóra, Pék Attiláné, Szarka Zsuzsanna, Szecsődi Tímea, Vágus-Kovács Zsuzsanna

Írta: Varga Tamara, 8.b